

Vuoden pelimies viihtyy kentällä täydet minuutit

Kokkolalaista jalkapalloväkeä ilahdutti viime kauden joukkueessa laitapuolustajan tontille hankittu 23-vuotias nuorukainen Jan Berg. Kuopion lähikylältä Toivalasta maailmalle lähtenyt Jan pelasi KPV:ssä niin hienon kauden, että hänet nimettiin pelikauden päättäjaisissä joukkueen parhaaksi pelaajaksi. Taakse jäi 2091 peliminuuttia yhteensä 24 ottelussa. Janin oma kirjainpito kertoo otteluita Ykkösesä olevan nyt takana 80 ja kolme maalia niissä tehtynä. Lajin ystävät ja varsinkin fanit tuntevat hänet myös lempinimillään "Jorma ja Jorkki"

Jan Bergin jalkapalloilijan ura lähti liikkeelle kymmenvuotiaana Toivalan Urheilijoissa. Tämän seuran väreissä hän teki ensi tuttavuuden myös Kokkolaan Kai Pahlman turnaukseen osallistuen ja hopeamitalit oli kaulassa kotiin viemisinä. Bjunnun iässä tie vei KuPS:iin, missä hän sai myös ensi tunnutaman Ykkösen peleihin kaudella 2004. Kokkolaan tuloa edelsi kaksi vuotta Joensuun JIPPO:ssa.

Kaudella 2007 Jan pelasi kaikkia 26 sarjaottelua. Minuuttikin olisivat olleet maksimissaan ellei viimeisessä pelissä tullut yhteentörmäystä oman maalivahdin kanssa. Sen seurauksena Jan sai ambulanssi-

kyödin sairaalaan. Aivotärähdyks ei onneksi aiheuttanut sen pahempaa pelaajauran keskeytystä.

Jan kuvailee itseään pelaajana, joka viihtyy nousevan laitapuolustajan tontilla, haluaa tukea nykytyönsä mukaisesti hyökkäyspeliä ja olla yleensä aktiivinen, paljon pallon kanssa viihtyvä pelaaja. Leikkisästi hän toteaa olevansa kiero savolainen eli oikeakätinen ja vasenjalkainen.

Kuluneesta kaudesta KPV:ssä Jan toteaa sen olleen kaksijakoinen. – Siinä oli paljon hyvää, mutta lomaan mahtui myös notkahduksia. Loppukierroksista jäi vähän huono maku, kun hyvä rytmi karkasi. Joukkueen pelaajisto oli tosi hyvä ja samaa oli henkikin joukkueessa. Ryhmään mahtui paljon lupaavia poikia, joilla on mahdollisuudet pitkällekin. Heille oli tässä ryhmässä asenteellisesti hyviä esikuvia.

Jan Berg opiskelee parhaillaan Vierumäellä kolmatta vuotta liikunnanohjaajaksi. Opiskelu on loppusuoralla ja opinnäytetyön valmistumista vailla.

Tämän lisäksi hän on suorittanut merkonomien tutkinnon ja halu on jatkaa tämänkin jälkeen opiskelua. Mielessä hämmöttää ala-asteen liikunnanopettajan ammatti joskus vuosien päässä.

– Nyt pelaan jalkapalloa, joka on jo tähän mennessä antanut

paljon ja toivottavasti parhaat muistot ovat vielä kokematta. Maaottelukokemus puuttuu, mutta Pohjola Cupissa tulit valituksi turnauksen All Starsiin ja eräissä nuorten pelaajien katusastusotteluissa olen ollut.

Ennen viime talvea Janilla oli Kokkolasta jo runsaasti kokemuksia monien pelireissujen myötä niin juniorina kuin miehissäkin. Kaupungista olivat jääneet mieleen sijainti meren rannalla, tietysti pelikentät, torin laiva, venetsialaiset ja ylipäätään hauskoja muistoja.

Itseen Jan kuvaa luonteeltaan rauhalliseksi ja pelipaita päällä urheilulliseksi. Pelko valtaa miehen oikeastaan vain hammaslääkärillä ja parhaat fiilikset hän kokee sanomansa mukaan, kun aurinko paistaa lämpimästi.

Vapaa-aika sujuu tällä hetkellä kiinteästi opiskelun ehdoilla ja joulun alusaika vanhempia ja sisarusten parissa lapsuuden kotikulmilla tuttuja jouluperinteitä vaalien. Kuntoa Jan kertoo vaalivansa annettujen ohjeiden mukaisesti Vierumäellä, mistä ei oikeastaan puutu mitään mahdollisuuksia harjoitella monipuolisesti. Osansa pelimiehen vapaa-ajasta saa myös Espanjassa tällä hetkellä vaatusalaa opiskeleva kokkolalainen tyttöystävä.

KPV:n vuoden pelaajat Jan Berg ja Sara Myntti.

Kapteeni Sara Myntti:

Kova työ ja usko tekemiseen palkittiin

Marraskuun viimeisellä viikolla ilmestyi seuran nettisivustolle naisjoukkueen osioon viesti, joka kertoi manageri Peter "Petska" Haldinin käynnistäneen joukkueen kokoamisen tulevaa kautta varten. Toinen näpäys ruudulla kertoi, että yksi pelaaja oli jo ratkaisunsa tehnyt.

Hän oli Sara Myntti, joukkueen viime kauden kapteeni. Kukapas muu aloituskohdeena olisikaan voinut olla. Tästä oli hyvä alku ja jatko on todennäköisesti helpompaa. Liikkua tietoa, että joukkueeseen olisi jopa hinkua.

Sara Myntin sukunimi jo paljastaa paljon jalkapalloilua tunteville: Stig-Göran, Kent, Henri ja äiti-Laila, joka on tunnetun kokkolalais-kalajokisen Sammallahden urheilijasuvun jälkikasvu. Vaikka suku on tärkeä itse kullekin, niin Saran kohdalla oma ura viheriöllä on hänen itsensä näköinen ja ennen kaikkea itsensä luoma. Tuolta perustalta hän on nousut joukkueensa yhdeksi kantavaksi voimaksi ja kiristänyt käsivarteensa kapteenin nautaan. Näihin lausumiin antaa lisäkatetta Saran "revolverityyppinen" haastattelu, johon vastaukset toki pyydettiin hie-

man yhtä sanaa syvällisemmin ja tällainen oli anti.

Mikä toi sinut jalkapallon pariin?

– Ala-asteella päätimme kaverrini kanssa aloittaa jalkapallon. Suurin innostus taisi tulla molempien isoveljistä, jotka pelasivat.

Kauanko olet viihtynyt nappulakengät jalassasi?

– 13 vuotta, neljästoista juuri alkamassa.

Kuinka merkittävä harrastus on sinulle?

– Harrastus mahdollistaa ylläpitämääni hyvää kuntoa ja terveellisiä elämäntapoja. Harrastuksen myötä näkee myös hyviä kavereita lähes päivittäin.

Mitä eroa on harrastuksessa naisten ja miesten välillä?

– Harrastuksena naisille on ehkä tärkeämpi se sosiaalinen kanssakäyminen joukkueetoverien kanssa kuin miehillä.

Mitä mieltä olet viime kaudesta?

– Ei voi olla muutakun tyytyväinen viime kauteen, oli mahdollista nähdä, että kova työ ja

usko tekemiseen palkittiin menestyksellä.

Oletko tyytyväinen pelikaveriteksi asenteeseen/panokseen?

– Olen erittäin ylpeä ja tyytyväinen pelikaverihini. Erityisen kiitoksen annan meidän ydinryhmälle, joka jaksoi alusta loppuun kunnialla.

Pelaatko toivomallasi pelipaikalla?

– Isoveljeni vaihdettua puolustajasta maalintekijäksi ehdotin, että olisiko minustakin hyökkääjäksi, mutta valmentaja ei suostunut ideaan, vaan totesi, että olen jo siellä missä kuulun olla.

Riittävätkö seuran harjoitukset mitä muuta?

– Seuran harjoitukset riittävät siihen nähden, että urheilen myös omakohtaisesti.

Milloin ja miksi harrastus tympäisee?

– Tympii tietenkin silloin, kun tulee epäonnistumisia ja silloin kun ei ole asenne kohdallaan.

Milloin ja miksi olet iloinut lajivalinnastasi?

– Iloita saa kun tulee onnistumisia, ja kun saa viettää aikaa

mukavien ihmisten seurassa. Jalkapallon kautta tutustuu myös uusiin ihmisiin, ketä organisaatioon tulevat.

Mikä on lajin arvostus meillä ja muualla?

– Naisjalkapallosta jos puhutaan, niin ei kovin suuri Suomessa verrattuna Ruotsiin, jossa pelejä näytetään jopa tv:ssä. Menestyksen myötä löytyy arvostusta ja myös kannatusta. Toivottavasti ensi kesän EM-kisa lisäsi kiinnostusta naisjalkapalloon Suomessa.

Mikä merkitys perheellä, urheilijasuviilla (äidin/isän) on valintaasi?

– Perheellä on ollut suuri merkitys, olemmehan me futisperhe.

Mitä muuta vapaa-aikaasi mahtuu?

– Koulu (opiskelen viestintää K-P Aikuisopistossa), ystävät, perhe, valokuvaus ja paljon muuta mitä päähäni voinkaan keksiä.

Mikä pitäisi olla toisin KPV:n naisjoukkueessa?

– Taustalle pitäisi saada enemmän vaikuttajia. Tällä hetkellä ovat tekevät kiitollisen paljon töitä.

Onko sinulla esikuvia naisjalkapalloilussa ja jos, niin kuka?

– Ei varsinaisia esikuvia, mutta tulee seurattua Kokkolasta lähtöisiä pelaajia kuten Katri Nokso-Koivisto. Mitä avujen toivoisit vielä voivasi parantaa itsessäsi?

– Nopeus ja pääpeli.

Aiotko olla ensi kesänä EM-katsomossa?

– En ole suunnitellut olevani, mutta pitäisihän sitä edes yksi peli käydä kattomassa.

Mikä maa on Euroopan paras ja millä ansioilla?

– Vaikea sanoa, mutta olisiko Saksa? He näyttävät aina pärjäävänsä arvokisoissa.

Mistä kannat huolta viheriön ulkopuolella?

– Perheeni ja kavereiden hyvinvoinnista.

Mihin tähtää jalkapalloilussa ja sen ulkopuolella?

– Tähtäimenä on nostaa KPV liigaan. Kentän ulkopuolella tähtäimessäni näin lähitulevaisuudessa on löytää oman alan ammatti ja kenties matkustaa ulkomailla.